

ՏՈՒՆ ՄԸ ՈՒՆԵՑԷՔ, ՏՈՒՆ ՄԸ

[illegible]

—Մեզը, գոհեց, մեղքը, ասածարդը չկրնա վեց ավիս վարձք վճարել ու առնեն վտարուն, ցաւալի չիտալը:

Եւ արեւելէ դիրազգած՝ բառ մը չէ կրնար արտասանել, այնչափ յուզուած էր այս դժբախտութիւնէն:

—Բայց յանգեալք ի՞նչ է, յարբարելանա, որ եղած է որ այս մարդ յիսուն շաբաթ ոսկի վաստկած էր, այս չափը տարինետով վաճաճած էր սոսկալին ինչ որ անցած է ձեռքը:

Իսկ զաղով աղքատաներին, մարդկեր տանները մեր մէջ որ մեծեքան գումարներ կը յատկացնեն տա կամ մարդարհարանք զաղասարին, բայց ոչ մը կտան զանոնք կ'անցնի մեծ գումար մը կտակել արդատները մէկ սնի հոր ընկեր. անհրաժեշտ զաղակրին, Զգեք զգումաները ուր անտակ զիւրով թունակը պարտատուս կարգի ձեռնարկի մեր, նոյն Պոլսոյ մէջ ալ, կեդրոնին մաս խոն

միջոցներ մեջ գալա՛յնվե՛ց գլխորդներու և կողմնա՛յն կը չարարաբուրե՛ր, չգիտե՛մ թէ որո՞ւ պիտի քաղախի աշխարհը կուսին հետեւեալաբով. գերաճի՞մ աշխարհը միտաբար մը վրայ պիտի թաղ վիսածնիլ թէ ապագաութեամբ միջնաւոր արարանեակի մը կողմէն յաւելն անկողմնա՛յն անեալացու։

Կիտի՛ր զժողովաբուրե՛ր, մեծութե՛ր իմացու ու վեհե՛ր քիթքիթ. ծարաւով դալ ուղղորդ քանկալիլից հողից։

Այնքէ՛ն կա՛րդ ուր խաղաղանքն ալ քաղաքացիական զինուոր չի կարող

Թէ պէտք է ընդունելի՝ աս վայրը
 «Մեր վերնասարայի վերնասարակ է
 նի», բայց բանաւոր ու զգացմունքային
 էակնին համար ինչ կոկիմար, ինչ
 միտիկաթ յուսանաւորութիւն մըն է
 կասած թէ այն զոր ճան պաշտօն
 փնտռեն ձեռ արտին խորէն կը
 անկէ, քանի որ այնքան հեռու է
 իստայլէ, զոր զգած էէք մտ, որ
 արտի համարալի, զուգործելի հրաւ
 ներով, որոնց ներկայանալութիւնը
 իմ աստուծոյ կամային ունիւն

ալ ընկեր մը ունենալու գիտիմքը
Եթէ մեր ազդեցիկներն ու ան-
օժանդակներն չկորույն, ամու-
րազդով, եթէ զանազան ներքին
և արտաքին ազդեց. ձգտումներով
նոյնը այնքան թեթեւօրէն չը-
գիտատարածն էլ պիտի վերադա-
նանք Էն մահէ, Էն կենսական
կենսական պահերն, լուծանք մը՝
բոլոր ապագաներն պիտի վճար-
է՞նք կամ չեն կրնամոյն: Ճշ-
գրութեամբ ասէ՛նք, Էն Էն:

252
 2470
 2471
 2472
 2473
 2474
 2475
 2476
 2477
 2478
 2479
 2480
 2481
 2482
 2483
 2484
 2485
 2486
 2487
 2488
 2489
 2490
 2491
 2492
 2493
 2494
 2495
 2496
 2497
 2498
 2499
 2500
 2501
 2502
 2503
 2504
 2505
 2506
 2507
 2508
 2509
 2510
 2511
 2512
 2513
 2514
 2515
 2516
 2517
 2518
 2519
 2520
 2521
 2522
 2523
 2524
 2525
 2526
 2527
 2528
 2529
 2530
 2531
 2532
 2533
 2534
 2535
 2536
 2537
 2538
 2539
 2540
 2541
 2542
 2543
 2544
 2545
 2546
 2547
 2548
 2549
 2550
 2551
 2552
 2553
 2554
 2555
 2556
 2557
 2558
 2559
 2560
 2561
 2562
 2563
 2564
 2565
 2566
 2567
 2568
 2569
 2570
 2571
 2572
 2573
 2574
 2575
 2576
 2577
 2578
 2579
 2580
 2581
 2582
 2583
 2584
 2585
 2586
 2587
 2588
 2589
 2590
 2591
 2592
 2593
 2594
 2595
 2596
 2597
 2598
 2599
 2600
 2601
 2602
 2603
 2604
 2605
 2606
 2607
 2608
 2609
 2610
 2611
 2612
 2613
 2614
 2615
 2616
 2617
 2618
 2619
 2620
 2621
 2622
 2623
 2624
 2625
 2626
 2627
 2628
 2629
 2630
 2631
 2632
 2633
 2634
 2635
 2636
 2637
 2638
 2639
 2640
 2641
 2642
 2643
 2644
 2645
 2646
 2647
 2648
 2649
 2650
 2651
 2652
 2653
 2654
 2655
 2656
 2657
 2658
 2659
 2660
 2661
 2662
 2663
 2664
 2665
 2666
 2667
 2668
 2669
 2670
 2671
 2672
 2673
 2674
 2675
 2676
 2677
 2678
 2679
 2680
 2681
 2682
 2683
 2684
 2685
 2686
 2687
 2688
 2689
 2690
 2691
 2692
 2693
 2694
 2695
 2696
 2697
 2698
 2699
 2700
 2701
 2702
 2703
 2704
 2705
 2706
 2707
 2708
 2709
 2710
 2711
 2712
 2713
 2714
 2715
 2716
 2717
 2718
 2719
 2720
 2721
 2722
 2723
 2724
 2725
 2726
 2727
 2728
 2729
 2730
 2731
 2732
 2733
 2734
 2735
 2736
 2737
 2738
 2739
 2740
 2741
 2742
 2743
 2744
 2745
 2746
 2747
 2748
 2749
 2750
 2751
 2752
 2753
 2754
 2755
 2756
 2757
 2758
 2759
 2760
 2761
 2762
 2763
 2764
 2765
 2766
 2767
 2768
 2769
 2770
 2771
 2772
 2773
 2774
 2775
 2776
 2777
 2778
 2779
 2780
 2781
 2782
 2783
 2784
 2785
 2786
 2787
 2788
 2789
 2790
 2791
 2792
 2793
 2794
 2795
 2796
 2797
 2798
 2799
 2800
 2801
 2802
 2803
 2804
 2805
 2806
 2807
 2808
 2809
 2810
 2811
 2812
 2813
 2814
 2815
 2816
 2817
 2818
 2819
 2820
 2821
 2822
 2823
 2824
 2825
 2826
 2827
 2828
 2829
 2830
 2831
 2832
 2833
 2834
 2835
 2836
 2837
 2838
 2839
 2840
 2841
 2842
 2843
 2844
 2845
 2846
 2847
 2848
 2849
 2850
 2851
 2852
 2853
 2854
 2855
 2856
 2857
 2858
 2859
 2860
 2861
 2862
 2863
 2864
 2865
 2866
 2867
 2868
 2869
 2870
 2871
 2872
 2873
 2874
 2875
 2876
 2877
 2878
 2879
 2880
 2881
 2882
 2883
 2884
 2885
 2886
 2887
 2888
 2889
 2890
 2891
 2892
 2893
 2894
 2895
 2896
 2897
 2898
 2899
 2900
 2901
 2902
 2903
 2904
 2905
 2906
 2907
 2908
 2909
 2910
 2911
 2912
 2913
 2914
 2915
 2916
 2917
 2918
 2919
 2920
 2921
 2922
 2923

ԱՐՏԱԿԻՆ ԳՈՐԾՈՅ ՆԱԽԱՐԱՐ
ՎՍԵՄ. ԹԵՎՑԻԲ ՓԱՇՍ

Թէ պէտք է ընդունելի՝ աս վայրը
 «Մեր վերնասարայի վերնասարակ է
 նի», բայց բանաւոր ու զգացմունքային
 էակնին համար ինչ կոկիմար, ինչ
 միտիկաթ յուսանաւորութիւն մըն է
 կասած թէ այն զոր ճան պաշտօն
 փնտռեն ձեռ արտին խորէն կը
 անկէ, քանի որ այնքան հեռու է
 իստայլէ, զոր զգած էէք մտ, որ
 արտի համարալի, զուգործելի հրաւ
 ներով, որոնց ներկայանալութիւնը
 իմ աստուծոյ կամային ունիւն

ալ ընկեր մը ունենալու գիտիմքը
Եթէ մեր ազդեցիկներն ու ան-
օժանդակներն չկորույն, ամու-
րազդով, եթէ զանազան ներքին
և արտաքին ազդեց. ձգտումներով
նոյնը այնքան թեթեւօրէն չը-
գիտատարածն էլ պիտի վերադա-
նանք Էն մահէ, Էն կենսական
կենսական պահերն, լուծանք մը՝
բոլոր ապագաներն պիտի վճար-
է՞նք կամ չեն կրնամոյն: Ճշ-
գրութեամբ ասէ՛նք, Էն Էն:

252
 2470
 2471
 2472
 2473
 2474
 2475
 2476
 2477
 2478
 2479
 2480
 2481
 2482
 2483
 2484
 2485
 2486
 2487
 2488
 2489
 2490
 2491
 2492
 2493
 2494
 2495
 2496
 2497
 2498
 2499
 2500
 2501
 2502
 2503
 2504
 2505
 2506
 2507
 2508
 2509
 2510
 2511
 2512
 2513
 2514
 2515
 2516
 2517
 2518
 2519
 2520
 2521
 2522
 2523
 2524
 2525
 2526
 2527
 2528
 2529
 2530
 2531
 2532
 2533
 2534
 2535
 2536
 2537
 2538
 2539
 2540
 2541
 2542
 2543
 2544
 2545
 2546
 2547
 2548
 2549
 2550
 2551
 2552
 2553
 2554
 2555
 2556
 2557
 2558
 2559
 2560
 2561
 2562
 2563
 2564
 2565
 2566
 2567
 2568
 2569
 2570
 2571
 2572
 2573
 2574
 2575
 2576
 2577
 2578
 2579
 2580
 2581
 2582
 2583
 2584
 2585
 2586
 2587
 2588
 2589
 2590
 2591
 2592
 2593
 2594
 2595
 2596
 2597
 2598
 2599
 2600
 2601
 2602
 2603
 2604
 2605
 2606
 2607
 2608
 2609
 2610
 2611
 2612
 2613
 2614
 2615
 2616
 2617
 2618
 2619
 2620
 2621
 2622
 2623
 2624
 2625
 2626
 2627
 2628
 2629
 2630
 2631
 2632
 2633
 2634
 2635
 2636
 2637
 2638
 2639
 2640
 2641
 2642
 2643
 2644
 2645
 2646
 2647
 2648
 2649
 2650
 2651
 2652
 2653
 2654
 2655
 2656
 2657
 2658
 2659
 2660
 2661
 2662
 2663
 2664
 2665
 2666
 2667
 2668
 2669
 2670
 2671
 2672
 2673
 2674
 2675
 2676
 2677
 2678
 2679
 2680
 2681
 2682
 2683
 2684
 2685
 2686
 2687
 2688
 2689
 2690
 2691
 2692
 2693
 2694
 2695
 2696
 2697
 2698
 2699
 2700
 2701
 2702
 2703
 2704
 2705
 2706
 2707
 2708
 2709
 2710
 2711
 2712
 2713
 2714
 2715
 2716
 2717
 2718
 2719
 2720
 2721
 2722
 2723
 2724
 2725
 2726
 2727
 2728
 2729
 2730
 2731
 2732
 2733
 2734
 2735
 2736
 2737
 2738
 2739
 2740
 2741
 2742
 2743
 2744
 2745
 2746
 2747
 2748
 2749
 2750
 2751
 2752
 2753
 2754
 2755
 2756
 2757
 2758
 2759
 2760
 2761
 2762
 2763
 2764
 2765
 2766
 2767
 2768
 2769
 2770
 2771
 2772
 2773
 2774
 2775
 2776
 2777
 2778
 2779
 2780
 2781
 2782
 2783
 2784
 2785
 2786
 2787
 2788
 2789
 2790
 2791
 2792
 2793
 2794
 2795
 2796
 2797
 2798
 2799
 2800
 2801
 2802
 2803
 2804
 2805
 2806
 2807
 2808
 2809
 2810
 2811
 2812
 2813
 2814
 2815
 2816
 2817
 2818
 2819
 2820
 2821
 2822
 2823
 2824
 2825
 2826
 2827
 2828
 2829
 2830
 2831
 2832
 2833
 2834
 2835
 2836
 2837
 2838
 2839
 2840
 2841
 2842
 2843
 2844
 2845
 2846
 2847
 2848
 2849
 2850
 2851
 2852
 2853
 2854
 2855
 2856
 2857
 2858
 2859
 2860
 2861
 2862
 2863
 2864
 2865
 2866
 2867
 2868
 2869
 2870
 2871
 2872
 2873
 2874
 2875
 2876
 2877
 2878
 2879
 2880
 2881
 2882
 2883
 2884
 2885
 2886
 2887
 2888
 2889
 2890
 2891
 2892
 2893
 2894
 2895
 2896
 2897
 2898
 2899
 2900
 2901
 2902
 2903
 2904
 2905
 2906
 2907
 2908
 2909
 2910
 2911
 2912
 2913
 2914
 2915
 2916
 2917
 2918
 2919
 2920
 2921
 2922
 2923

ԱՐՏԱՔԻՆ

Թեան ուղեցոյց, ու կատարեալ, բուն համակրութեամբ միայն պիտի երթան իրենց էութիւնը միացնել իրարու: Իսկ աղիքը մանաւանդ եթէ պատրաստել գործունէր աշխատութեան մը նուիրուելու քայլերէն, որ ոյժ ունենայ արժամարեւել տեսնել չափովն դժգոհութեամբ յայտարարութիւնը: Ինչպէս սովորութիւն է մեր մէջ աշխատող կիներու նկատմամբ պարտաւիր վերաբերում մը — ու սէջ, և բարձր արժանապատուութեամբ դիմել իր նպատակին, այդ աղիքը ինչու պարտաւիր անձնութիւն մը չանձնել իր կեանքը, իր բաղձը, երթալ կաղմուելու երկու կէտեր՝ որոնք շատ անգամ իրարու այնպէս կը յարմարին ինչպէս արուեստագէտին ընտիր կատի կերտած չըքնաղ, դասական մէկ զարդանութիւն կէտը, ուսկի՛ր բրոնզի մը չինած հասարակ հոգեւոր մը կէտին: Ինչ ներդաշնակ ամբողջութիւն որ կրնան կազմել այս երկու հակադրու կէտերը, մեր մէջ շատ մը ամուսնութիւններ նոյն ամբողջութիւնը առաջ բերած են կամաքի պակասութեան հետեւանքով:

Միշտ միշտ մաղթելի պիտի ըլլայ դաստիարակութեամբ անձնաներու բազմապատկումը, որ միայն պիտի կրնայ ապահովել ընկերական երջանիկ կեանք մը սիրով, գործով, գաղափարական միութեան մը ծնունդով: Ուրիշն պարտաւիր ենք պարտաւիր սերունդը մը բարոյական կորովով, հոգի նկարագրով զինուած, կեանքի դաստիարակներու տակ լընկնող, կարող ճաշակելու ամբողջ քաղցրահամ այն կեանքին՝ զոր սպիլել կուտանք, և զոր կ'արժէ ապրել, ջանքի որ ան կրնայ ըլլալ այնքան հիւսիք ու կենսալիք, այնքան բերուած ու օգտաւոր, այնքան խորտիկ մարդաբանութեամբ, այնքան խորտիկ մարդաբանութեամբ իսկական անուրջներով:

ՅՈՒՆԻՆԷՆԻ ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ

ԱՐԶԱԳԱՆԳ

ԵՐԵՎԱՆԻ ՎԱՅՐԱՅԻՆ

ՏՈՒՌԻ. ԽԵՒԻՐԵԱՆԻ ՀԵՏ

Գիտէ՞ք թէ ինչ է որուն կարեւորագոյն խնդիրը, որ պիտի երթան կը հետաքրքրէ և կարեւորանք միջանկերը կը սպառէ՝ մեր խմորաշրտաններուն մէջ:—Մանկանին ոտը կտորած էր ինչ ոչ:

Մանգուսի՛ Տըք. ինչորեքանի լայնարարութեան համաձայն ըսած էր թէ կտորած բան կայ և եղածը լոկ չիղիւր ըն. ճմարմ մը եր որ չէր արժէ քառանկարայ քանի չարարանք: Մակայն միւս կողմէ Տըք. Չարարանա՛ իմ լսածին նայելով՝ 500 ոսկի դարձի կ'ելլէ թէ դերասանական ոտը կտորած էր, և Հոգաբարձութիւնը՝ «Ազգ. Հիւանդանոցի բժշկական մարմինն արժանապատուութիւնը բարձր պահելու համար» երկու բժիշկը կը կարգէ խնդիրը լուսաւորելու համար: Ու այս միջոցին կարգ մը թերթեր՝ իրարանցու մին մէջ «Բիւլլետեն լայալիս» ընկելու համար՝ միջոցը կը դառնան բանի մը ըսելու և իրենց սիրտին մէջ եղածները այս անգամ ալ կերպով մը դուրս տալու: Թերթերն մէկը—Իրիկանդէմուսը—ասանք բան մը գիտնալու կը պնդէ թէ Մանգուսի գործը սխալ էր, իսկ առաւօտեան թերթն ալ կ'ըսէ. «Տըք. ինչորեքան միջակ. այսօր ու է օգտուալ չէ ունեցած հիւանդանոցին, ինչու հիմա կ'իլլէ միշտ սուլ անոր»:

Վայ հոգիս, բռնին Տըք. ինչորեքան դրաման միջակ այսօր ու է օգտուալ չէ ունեցած հիւանդանոցին և մանաւանդ բաժանորդ չէ գրուած իրենց թերթին, պարտաւիր է ծածկել ուրիշ բժիշկներու սխալ արտահայտութիւնը, որպէս զի մի՛ գոցէ՛ ստոր միշտ Հիւանդանոցին դպրո՛ւ:—Այս աստակ արտահայտութիւններ՝ միայն առաւօտեան թերթը կրնայ ընել:

Մե՛նք իբր այժմեական խնդիրներով դարձող և կատարելապէս չէզոք անձ մը՝ փափաքեցանք մեր կարգին խնդիրը լուսաբանել, և Հիւանդանոցին որոշած երկու ծննդի բժիշկներէն առաջ ալ տարեք Տըք. ինչորեքանի դուրս: Երեք անգամ յարգելի բժիշկին հետքը դարձի, երեք անգաման ալ ծեր ու պատու զոյգ մը սպասաւորներ փոխի ի փոխ կեանք ինքի յայտարարել թէ՛ տուրքորը տակալին Սիւ-կղզին չէր իջած:— Այս եղանակին՝ Մե՛նք չէինք:

Զորորդ անգամ երթալու՝ տուրքորը վերջապէս իջած էր Մե՛նք-կղզին:— Փառք քեզ Աստուած! — Պիտի սպասու, ըսաւ պատու ասպատակին որ քիչ մը խուլ էր կարծիւմ, վեր հրամանէ՛ք:

Եւ լայն ստորոտներէն վեր ելլելով՝ մտայ պզտիկ սպասուս արա՛ մը, որո շատ մը կիներ և մարդիկ կային, ամէնքն ալ իրենց կարգին սպասող հիւանդներ անուշադ, որ երեսն նայեցան հանկալու համար թէ ես արդեօք ինչ բան կը տեսնայիմ:

Ու ամէնքը հոս հետիւսիլու կ'ըլլաւ ինչ իրարու: — Դուք ինչ ցաւ ունիք, պարոն, հարցուց մէկը: — Իմ ցաւ... իմ ցաւ քործիկա՛նքը թիւն է, և վարդան Արաքսան զիս համար նիւթ փնտռուելու եկալ: — Ղազէթեմէ՛ք է, հարցուց պատու կին մը սարսփափափ զոյգին: — Հրաման էք տուաւ: — Տեքստ ինչ է նայիք չո՞ճուխս: Եւ որովհետեւ հարկ էր ժամանակը սպաննել մինչեւ որ տուրքորին ըլլով հիւանդը իջնէր, աթոռ մը ատի և սկսալ բացատրել Տեքստ: — Նայէ՛ մարիկ, Մանկեանը գիտե՛ս... — Հա, սա օլիմպիկ... — Այո՛, դերասանայի՛տը... Արդ, երկու ամիս առաջ Մանկեան տեղէ մը վար ինկաւ: Տըք. Չարարանա՛ ըսաւ որ արուեստի ոսկորը կտորած է Տըք. ինչորեքան ալ ըսաւ որ չէ կտորած... — Բայց ասի՛ք քեզի ինչ: — Իրականութեամբ, տուտո՛ւ, բայց մենք մեզի չվերաբերած բոլոր գործերուն հետաքրքրի ենք. արհեստինս այս է: — Այս միջոցին Տըք. ինչորեքանի ըլլով հիւանդը իջնալու վրայ ըլլալով՝ մէկ ոտովով տուրքորին սենեակին առջեւ նստեց ինքզինքն: — Ուրիշ հիւանդ կայ, նկատեց սպասուս: — Այս առաւրտեան իմանալ գործին չէք գր, մինչդեռ սպասուս իմ հոգին կը հաներ սպասուս արա՛ն մէջ: Ու մասնաւոր՝ ձեռնոցներուն մէջ տեղադրեց իմ փայտեղեւնու ամէնքը՝ թնոյր մտայ սենեակէն, ուր Տըք. ինչորեքան զիսբայց հիւանդի կը սպասու... — Տեսարանը կը ներկայացնէր... (սուրբ ու սենեակը նկարագրել, երկու մէջնայ սայցակները կ'ըմբարձր և այդ սենեակը կը տեսնէք): — Հրամանէք, ըսաւ տուրքորը՝ թիւնաթու մը ներկայացնելով ինքի: Նստեցալ միշտ ժպիտեղեւնու ամէնքը զեղեցիկով: — Ինչ է հիւանդութիւնիդ, հարցուց տուրքորը: — Հիւանդ չեմ, պատասխանեցի: — Հապա՛... Երաւ յարգելի բժիշկը բաւական յուսաբանեց եղած և մտովի ըրած հաշիւին մէջ մտաւ: — Հիւանդ չեմ, այլ խնդիր եմ: Հարկաւ կը հետեւիք կը թերթերուն մէջ ձեզի դէմ գրուածներուն... — Սովորութիւն չունիմ թերթերուն ըսածին հետեւիլ, պատասխանեց տուրքորը: միայն միւս միջոցին մէջ գրուած կարդացի, և անկէ դուրս ասի՛ք անկէ իմացալ բաւականը, որոնք ըսաւ չեն չափազանցեցի դիւս... — Կարծիքներդ... — Ես այդ մասին ու ե կարծիք չունիմ: Ինքի հիւանդի մը թող կանչեցին, զիտցած ու հասկցած ըրի: ասանք պզտիկ հաշիւներ նկատի առնելու՝ ես իմ արհեստս ի գործ դրի... — Սակայն չի՛ կրնար ըլլալ որ ձեր ըսածը որով Մանկեանին ոտքին չկուտ ըլլալը կ'ըսէք:—Ինչպէս կը պնդէ Մանգուսի:—Ի՛նչ հիւանդի մը սիրտը սպասուելու և զայն միջոցաբար համար եղած բան մը ըլլալ... — Սիրելի՛ս, անակի բան չեմ գիտեր, պատասխանեց տուրքորը ինչանձն ինչով մը, ես բժիշկ եմ և բժշկութիւնս ի գործ կը դնեմ... — Ի՛նչ կը յանձնարարէք հիմա: — Ոչինչ. ես իմ բնիկներս ըսած եմ հիւանդին ըլլով, անկէ անդին ինքի դէմ ըստա՞նքներուն ոչ կարեւորութիւն կուտամ և ոչ ալ կը հետեւիմ... — Սակայն, հիւանդները կը սպասէին դուրս և յարգելի տուրքորին իրաւքանչիւր վարկեանք ոսկի էր, մինչդեռ իմ վարկեանքներս ոչ իսկ պղնձն: Ինչ սպասուսին — Ո՛հ, ներողութիւն տիկին — զիս մինչեւ դուրս առաջնորդեց: — Մնաք բարով, ըրի սպասուսին: — Համա՛, հարցուց: — Մնաք բարով, կրկնեցի: — Ի՛նչ մը պոտա՛, խուլ եմ: — Մնաք բարով պոտալի:

Տեսարանը կը ներկայացնէր... (սուրբ ու սենեակը նկարագրել, երկու մէջնայ սայցակները կ'ըմբարձր և այդ սենեակը կը տեսնէք):

— Հրամանէք, ըսաւ տուրքորը՝ թիւնաթու մը ներկայացնելով ինքի: Նստեցալ միշտ ժպիտեղեւնու ամէնքը զեղեցիկով:

— Ինչ է հիւանդութիւնիդ, հարցուց տուրքորը: — Հիւանդ չեմ, պատասխանեցի: — Հապա՛... Երաւ յարգելի բժիշկը բաւական յուսաբանեց եղած և մտովի ըրած հաշիւին մէջ մտաւ: — Հիւանդ չեմ, այլ խնդիր եմ: Հարկաւ կը հետեւիք կը թերթերուն մէջ ձեզի դէմ գրուածներուն... — Սովորութիւն չունիմ թերթերուն ըսածին հետեւիլ, պատասխանեց տուրքորը: միայն միւս միջոցին մէջ գրուած կարդացի, և անկէ դուրս ասի՛ք անկէ իմացալ բաւականը, որոնք ըսաւ չեն չափազանցեցի դիւս... — Կարծիքներդ... — Ես այդ մասին ու ե կարծիք չունիմ: Ինքի հիւանդի մը թող կանչեցին, զիտցած ու հասկցած ըրի: ասանք պզտիկ հաշիւներ նկատի առնելու՝ ես իմ արհեստս ի գործ դրի... — Սակայն չի՛ կրնար ըլլալ որ ձեր ըսածը որով Մանկեանին ոտքին չկուտ ըլլալը կ'ըսէք:—Ինչպէս կը պնդէ Մանգուսի:—Ի՛նչ հիւանդի մը սիրտը սպասուելու և զայն միջոցաբար համար եղած բան մը ըլլալ... — Սիրելի՛ս, անակի բան չեմ գիտեր, պատասխանեց տուրքորը ինչանձն ինչով մը, ես բժիշկ եմ և բժշկութիւնս ի գործ կը դնեմ... — Ի՛նչ կը յանձնարարէք հիմա: — Ոչինչ. ես իմ բնիկներս ըսած եմ հիւանդին ըլլով, անկէ անդին ինքի դէմ ըստա՞նքներուն ոչ կարեւորութիւն կուտամ և ոչ ալ կը հետեւիմ... — Սակայն, հիւանդները կը սպասէին դուրս և յարգելի տուրքորին իրաւքանչիւր վարկեանք ոսկի էր, մինչդեռ իմ վարկեանքներս ոչ իսկ պղնձն: Ինչ սպասուսին — Ո՛հ, ներողութիւն տիկին — զիս մինչեւ դուրս առաջնորդեց: — Մնաք բարով, ըրի սպասուսին: — Համա՛, հարցուց: — Մնաք բարով, կրկնեցի: — Ի՛նչ մը պոտա՛, խուլ եմ: — Մնաք բարով պոտալի:

— Հրամանէք, ըսաւ տուրքորը՝ թիւնաթու մը ներկայացնելով ինքի: Նստեցալ միշտ ժպիտեղեւնու ամէնքը զեղեցիկով: — Ինչ է հիւանդութիւնիդ, հարցուց տուրքորը: — Հիւանդ չեմ, պատասխանեցի: — Հապա՛... Երաւ յարգելի բժիշկը բաւական յուսաբանեց եղած և մտովի ըրած հաշիւին մէջ մտաւ: — Հիւանդ չեմ, այլ խնդիր եմ: Հարկաւ կը հետեւիք կը թերթերուն մէջ ձեզի դէմ գրուածներուն... — Սովորութիւն չունիմ թերթերուն ըսածին հետեւիլ, պատասխանեց տուրքորը: միայն միւս միջոցին մէջ գրուած կարդացի, և անկէ դուրս ասի՛ք անկէ իմացալ բաւականը, որոնք ըսաւ չեն չափազանցեցի դիւս... — Կարծիքներդ... — Ես այդ մասին ու ե կարծիք չունիմ: Ինքի հիւանդի մը թող կանչեցին, զիտցած ու հասկցած ըրի: ասանք պզտիկ հաշիւներ նկատի առնելու՝ ես իմ արհեստս ի գործ դրի... — Սակայն չի՛ կրնար ըլլալ որ ձեր ըսածը որով Մանկեանին ոտքին չկուտ ըլլալը կ'ըսէք:—Ինչպէս կը պնդէ Մանգուսի:—Ի՛նչ հիւանդի մը սիրտը սպասուելու և զայն միջոցաբար համար եղած բան մը ըլլալ... — Սիրելի՛ս, անակի բան չեմ գիտեր, պատասխանեց տուրքորը ինչանձն ինչով մը, ես բժիշկ եմ և բժշկութիւնս ի գործ կը դնեմ... — Ի՛նչ կը յանձնարարէք հիմա: — Ոչինչ. ես իմ բնիկներս ըսած եմ հիւանդին ըլլով, անկէ անդին ինքի դէմ ըստա՞նքներուն ոչ կարեւորութիւն կուտամ և ոչ ալ կը հետեւիմ... — Սակայն, հիւանդները կը սպասէին դուրս և յարգելի տուրքորին իրաւքանչիւր վարկեանք ոսկի էր, մինչդեռ իմ վարկեանքներս ոչ իսկ պղնձն: Ինչ սպասուսին — Ո՛հ, ներողութիւն տիկին — զիս մինչեւ դուրս առաջնորդեց: — Մնաք բարով, ըրի սպասուսին: — Համա՛, հարցուց: — Մնաք բարով, կրկնեցի: — Ի՛նչ մը պոտա՛, խուլ եմ: — Մնաք բարով պոտալի:

— Հրամանէք, ըսաւ տուրքորը՝ թիւնաթու մը ներկայացնելով ինքի: Նստեցալ միշտ ժպիտեղեւնու ամէնքը զեղեցիկով: — Ինչ է հիւանդութիւնիդ, հարցուց տուրքորը: — Հիւանդ չեմ, պատասխանեցի: — Հապա՛... Երաւ յարգելի բժիշկը բաւական յուսաբանեց եղած և մտովի ըրած հաշիւին մէջ մտաւ: — Հիւանդ չեմ, այլ խնդիր եմ: Հարկաւ կը հետեւիք կը թերթերուն մէջ ձեզի դէմ գրուածներուն... — Սովորութիւն չունիմ թերթերուն ըսածին հետեւիլ, պատասխանեց տուրքորը: միայն միւս միջոցին մէջ գրուած կարդացի, և անկէ դուրս ասի՛ք անկէ իմացալ բաւականը, որոնք ըսաւ չեն չափազանցեցի դիւս... — Կարծիքներդ... — Ես այդ մասին ու ե կարծիք չունիմ: Ինքի հիւանդի մը թող կանչեցին, զիտցած ու հասկցած ըրի: ասանք պզտիկ հաշիւներ նկատի առնելու՝ ես իմ արհեստս ի գործ դրի... — Սակայն չի՛ կրնար ըլլալ որ ձեր ըսածը որով Մանկեանին ոտքին չկուտ ըլլալը կ'ըսէք:—Ինչպէս կը պնդէ Մանգուսի:—Ի՛նչ հիւանդի մը սիրտը սպասուելու և զայն միջոցաբար համար եղած բան մը ըլլալ... — Սիրելի՛ս, անակի բան չեմ գիտեր, պատասխանեց տուրքորը ինչանձն ինչով մը, ես բժիշկ եմ և բժշկութիւնս ի գործ կը դնեմ... — Ի՛նչ կը յանձնարարէք հիմա: — Ոչինչ. ես իմ բնիկներս ըսած եմ հիւանդին ըլլով, անկէ անդին ինքի դէմ ըստա՞նքներուն ոչ կարեւորութիւն կուտամ և ոչ ալ կը հետեւիմ... — Սակայն, հիւանդները կը սպասէին դուրս և յարգելի տուրքորին իրաւքանչիւր վարկեանք ոսկի էր, մինչդեռ իմ վարկեանքներս ոչ իսկ պղնձն: Ինչ սպասուսին — Ո՛հ, ներողութիւն տիկին — զիս մինչեւ դուրս առաջնորդեց: — Մնաք բարով, ըրի սպասուսին: — Համա՛, հարցուց: — Մնաք բարով, կրկնեցի: — Ի՛նչ մը պոտա՛, խուլ եմ: — Մնաք բարով պոտալի:

— Հրամանէք, ըսաւ տուրքորը՝ թիւնաթու մը ներկայացնելով ինքի: Նստեցալ միշտ ժպիտեղեւնու ամէնքը զեղեցիկով: — Ինչ է հիւանդութիւնիդ, հարցուց տուրքորը: — Հիւանդ չեմ, պատասխանեցի: — Հապա՛... Երաւ յարգելի բժիշկը բաւական յուսաբանեց եղած և մտովի ըրած հաշիւին մէջ մտաւ: — Հիւանդ չեմ, այլ խնդիր եմ: Հարկաւ կը հետեւիք կը թերթերուն մէջ ձեզի դէմ գրուածներուն... — Սովորութիւն չունիմ թերթերուն ըսածին հետեւիլ, պատասխանեց տուրքորը: միայն միւս միջոցին մէջ գրուած կարդացի, և անկէ դուրս ասի՛ք անկէ իմացալ բաւականը, որոնք ըսաւ չեն չափազանցեցի դիւս... — Կարծիքներդ... — Ես այդ մասին ու ե կարծիք չունիմ: Ինքի հիւանդի մը թող կանչեցին, զիտցած ու հասկցած ըրի: ասանք պզտիկ հաշիւներ նկատի առնելու՝ ես իմ արհեստս ի գործ դրի... — Սակայն չի՛ կրնար ըլլալ որ ձեր ըսածը որով Մանկեանին ոտքին չկուտ ըլլալը կ'ըսէք:—Ինչպէս կը պնդէ Մանգուսի:—Ի՛նչ հիւանդի մը սիրտը սպասուելու և զայն միջոցաբար համար եղած բան մը ըլլալ... — Սիրելի՛ս, անակի բան չեմ գիտեր, պատասխանեց տուրքորը ինչանձն ինչով մը, ես բժիշկ եմ և բժշկութիւնս ի գործ կը դնեմ... — Ի՛նչ կը յանձնարարէք հիմա: — Ոչինչ. ես իմ բնիկներս ըսած եմ հիւանդին ըլլով, անկէ անդին ինքի դէմ ըստա՞նքներուն ոչ կարեւորութիւն կուտամ և ոչ ալ կը հետեւիմ... — Սակայն, հիւանդները կը սպասէին դուրս և յարգելի տուրքորին իրաւքանչիւր վարկեանք ոսկի էր, մինչդեռ իմ վարկեանքներս ոչ իսկ պղնձն: Ինչ սպասուսին — Ո՛հ, ներողութիւն տիկին — զիս մինչեւ դուրս առաջնորդեց: — Մնաք բարով, ըրի սպասուսին: — Համա՛, հարցուց: — Մնաք բարով, կրկնեցի: — Ի՛նչ մը պոտա՛, խուլ եմ: — Մնաք բարով պոտալի:

— Հրամանէք, ըսաւ տուրքորը՝ թիւնաթու մը ներկայացնելով ինքի: Նստեցալ միշտ ժպիտեղեւնու ամէնքը զեղեցիկով: — Ինչ է հիւանդութիւնիդ, հարցուց տուրքորը: — Հիւանդ չեմ, պատասխանեցի: — Հապա՛... Երաւ յարգելի բժիշկը բաւական յուսաբանեց եղած և մտովի ըրած հաշիւին մէջ մտաւ: — Հիւանդ չեմ, այլ խնդիր եմ: Հարկաւ կը հետեւիք կը թերթերուն մէջ ձեզի դէմ գրուածներուն... — Սովորութիւն չունիմ թերթերուն ըսածին հետեւիլ, պատասխանեց տուրքորը: միայն միւս միջոցին մէջ գրուած կարդացի, և անկէ դուրս ասի՛ք անկէ իմացալ բաւականը, որոնք ըսաւ չեն չափազանցեցի դիւս... — Կարծիքներդ... — Ես այդ մասին ու ե կարծիք չունիմ: Ինքի հիւանդի մը թող կանչեցին, զիտցած ու հասկցած ըրի: ասանք պզտիկ հաշիւներ նկատի առնելու՝ ես իմ արհեստս ի գործ դրի... — Սակայն չի՛ կրնար ըլլալ որ ձեր ըսածը որով Մանկեանին ոտքին չկուտ ըլլալը կ'ըսէք:—Ինչպէս կը պնդէ Մանգուսի:—Ի՛նչ հիւանդի մը սիրտը սպասուելու և զայն միջոցաբար համար եղած բան մը ըլլալ... — Սիրելի՛ս, անակի բան չեմ գիտեր, պատասխանեց տուրքորը ինչանձն ինչով մը, ես բժիշկ եմ և բժշկութիւնս ի գործ կը դնեմ... — Ի՛նչ կը յանձնարարէք հիմա: — Ոչինչ. ես իմ բնիկներս ըսած եմ հիւանդին ըլլով, անկէ անդին ինքի դէմ ըստա՞նքներուն ոչ կարեւորութիւն կուտամ և ոչ ալ կը հետեւիմ... — Սակայն, հիւանդները կը սպասէին դուրս և յարգելի տուրքորին իրաւքանչիւր վարկեանք ոսկի էր, մինչդեռ իմ վարկեանքներս ոչ իսկ պղնձն: Ինչ սպասուսին — Ո՛հ, ներողութիւն տիկին — զիս մինչեւ դուրս առաջնորդեց: — Մնաք բարով, ըրի սպասուսին: — Համա՛, հարցուց: — Մնաք բարով, կրկնեցի: — Ի՛նչ մը պոտա՛, խուլ եմ: — Մնաք բարով պոտալի:

— Հրամանէք, ըսաւ տուրքորը՝ թիւնաթու մը ներկայացնելով ինքի: Նստեցալ միշտ ժպիտեղեւնու ամէնքը զեղեցիկով: — Ինչ է հիւանդութիւնիդ, հարցուց տուրքորը: — Հիւանդ չեմ, պատասխանեցի: — Հապա՛... Երաւ յարգելի բժիշկը բաւական յուսաբանեց եղած և մտովի ըրած հաշիւին մէջ մտաւ: — Հիւանդ չեմ, այլ խնդիր եմ: Հարկաւ կը հետեւիք կը թերթերուն մէջ ձեզի դէմ գրուածներուն... — Սովորութիւն չունիմ թերթերուն ըսածին հետեւիլ, պատասխանեց տուրքորը: միայն միւս միջոցին մէջ գրուած կարդացի, և անկէ դուրս ասի՛ք անկէ իմացալ բաւականը, որոնք ըսաւ չեն չափազանցեցի դիւս... — Կարծիքներդ... — Ես այդ մասին ու ե կարծիք չունիմ: Ինքի հիւանդի մը թող կանչեցին, զիտցած ու հասկցած ըրի: ասանք պզտիկ հաշիւներ նկատի առնելու՝ ես իմ արհեստս ի գործ դրի... — Սակայն չի՛ կրնար ըլլալ որ ձեր ըսածը որով Մանկեանին ոտքին չկուտ ըլլալը կ'ըսէք:—Ինչպէս կը պնդէ Մանգուսի:—Ի՛նչ հիւանդի մը սիրտը սպասուելու և զայն միջոցաբար համար եղած բան մը ըլլալ... — Սիրելի՛ս, անակի բան չեմ գիտեր, պատասխանեց տուրքորը ինչանձն ինչով մը, ես բժիշկ եմ և բժշկութիւնս ի գործ կը դնեմ... — Ի՛նչ կը յանձնարարէք հիմա: — Ոչինչ. ես իմ բնիկներս ըսած եմ հիւանդին ըլլով, անկէ անդին ինքի դէմ ըստա՞նքներուն ոչ կարեւորութիւն կուտամ և ոչ ալ կը հետեւիմ... — Սակայն, հիւանդները կը սպասէին դուրս և յարգելի տուրքորին իրաւքանչիւր վարկեանք ոսկի էր, մինչդեռ իմ վարկեանքներս ոչ իսկ պղնձն: Ինչ սպասուսին — Ո՛հ, ներողութիւն տիկին — զիս մինչեւ դուրս առաջնորդեց: — Մնաք բարով, ըրի սպասուսին: — Համա՛, հարցուց: — Մնաք բարով, կրկնեցի: — Ի՛նչ մը պոտա՛, խուլ եմ: — Մնաք բարով պոտալի:

— Հրամանէք, ըսաւ տուրքորը՝ թիւնաթու մը ներկայացնելով ինքի: Նստեցալ միշտ ժպիտեղեւնու ամէնքը զեղեցիկով: — Ինչ է հիւանդութիւնիդ, հարցուց տուրքորը: — Հիւանդ չեմ, պատասխանեցի: — Հապա՛... Երաւ յարգելի բժիշկը բաւական յուսաբանեց եղած և մտովի ըրած հաշիւին մէջ մտաւ: — Հիւանդ չեմ, այլ խնդիր եմ: Հարկաւ կը հետեւիք կը թերթերուն մէջ ձեզի դէմ գրուածներուն... — Սովորութիւն չունիմ թերթերուն ըսածին հետեւիլ, պատասխանեց տուրքորը: միայն միւս միջոցին մէջ գրուած կարդացի, և անկէ դուրս ասի

